

ΘΕΕ ΜΟΥ

Θεέ μου πούσαι στα ψηλά, κατέβα λλίον χαμηλά
ν' ακούσεις τον καμό μας
γιατι εταπεινωθήκαμεν που ξανασκλαβωθήκαμε
στον τόπον τον δικόν μας

Τζ' αντί να ανανήψουμεν μπροστά στον χαλασμό μας
ποττέ μας εν ηστρώννουμεν, θέλουμεν να μαλλώνουμεν
τζιαι με τον εαυτό μας

Παρακαλώ σε Πλάστη μου που της καρκιάς τα βάθη
νι απαλλαχτούμεν φώτις μας τα μίση τζιαι τα πάθη
τζιαι εν έσσειει πλάσμασ πασ' την Γην να πει εν κάμνει λάθη

Τζ' οι ήρωες που πέσσασιν εστήσαν αχυρώνες
σύμβολα του ελλητισμού εις ούλους του αιώνες
εν τζιαι ζητούσαν έδραναν για τους απατεώνες

Εθέλασιν την ΕΝΩΣΙΝ, τον πόθον των προγόνων
τζ' είχασιν το Μολών Λαβέ για σύμβολον τους μόνον

Μάτση, Σαμάρα, Καρυέ, Γληόρη τζιαι Ηλία
Φώτη που δίδασκες παιδικιά για την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
στην Κύπρον οι ανθέλληδες σαν τ' άγρια θηρία
θέλουσιν τους συντρόφους σας για την δικήν τους λεία

Ομως τζιαι τζιείνα πουζησαν τζιαι τζιείνα που πεθάναν
τζιαι δώσαν μέχρι τζιαι ζωήν για την γλυκειά τους Μάναν
εν να κτυπούσιν συνεχώς της ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ ΚΑΜΠΑΝΑΝ

Με εδωκε από Σαββαν Μίσα
Αό Ηνωσισι 30/8/1992